

Ο ΕΚΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... *Αυά! σου μιλεί η καρδιά μας.
Δεν μιλούνε οι σκοποί μας, ούτε τα συμφέροντά μας.*

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

Κόρις Π. Καλλιγύ,

*Πρόεδρε τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνεργείας, καὶ τῆς
Ἀγῶνις τῆς Ἐθνικῆς.*

Ἐξεπλάγην, σὸν ἐν ἐφημερίᾳ πρόγραμμα ἀναγνοὺς, δι' οὗ, ὡ λῶστε, νὰ ἐμφανισθῆς ἐτόλμησας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ ὡς ἐπαθλὸν τῶν λαμπρῶν ἐνεργειῶν σου ὑπερρφάνως ἐκζητήσης τῶν συνεπαρχιωτῶν τὰ ψήφους· σὺ, ὁ θρεῖλων νὰ λανθάνῃς ζῶν, καὶ ἐν πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ παρὰ πάντων τῶν ἔτω καὶ ἔξω Ἑλλήνων συγγνώμης νὰ τυγχάνῃς αἰτῆς διὰ τὰς πρό μικροῦ ἀτασθαλοῦς ἐνεργείας σου, ὧν τὰ πικρὰ ἀποτελέσματα ὁ τάλας Ἑλληνισμὸς ἐξακολουθεῖ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο δοκιμάζων.

Ἐν τῷ προγράμματί σου, ὑποψήριε βουλευτᾷ Ἀττικῆς, μεθ' ὑπερφροσύνης πρὸς τοὺς ἐκλογαίς ταύταις ἀποτεινόμενος λέγεις, ὅτι, μετὰ πολυχρόνιον ἀπογῆν **ἀποδέχεσαι** τὴν βουλευτικὴν ὑποψηριότητα, καὶ ἐλπίζεις ὅτι θέλεις εὑρεῖ πολλοὺς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἐκλογαίς μὴ λοσημονήσαντας, ἢν ἄλλοτε ἔχολούθησας πορείαν.

Ἐμπρῶτος εἰς τὸ ῥῆμά σου τοῦτο, ἄνερ εὐθύτατα, ἀπαντῶν, ὡς μὴ ἐν τῷ προγράμματι τούτῳ ἀνακερήμενον ἰδὼν καὶ τὸ τῆς πολυχρόνιου ἀπογῆς σου αἴτιον, λέγω σοι ὅτι τῆς βουλευτικῆς υποψηριότητος δῆθεν μνησικακῶν κατὰ τῶν ἐκλογέων μέχρι τοῦδε ἀπέσχεας, διότι κατὰ τὰς ἐκλογάς τοῦ 1864 οὐκ ὠκτωρὶς ἀπέτυχες καὶ δικαίως τότε ἀπέτυχες, ἐπειδὴ ἀσύγγνωστος ἦν ἡ τελευταία ἐν τῇ Ἐθνοτυνελεύσει ἐκείνῃ διαγωγὴ σου, ὅτε, πρὸς ἐπίδειξιν δῆθεν φρονιμάτων μοναρχικῶν, μεταβαλὼν καταχλεύασας τὴν τοῦ 1862 ἐπικράσασιν καὶ τὴν καθολικὴν ψηροφροσίαν παντὶ σθένα καταπολέυσας. Τὸ ἐκζητεῖν δὲ καὶ εὐθύς τότε καὶ νῦν αὖθις τὰς ψήφους ἐκείνων, οὗς ψήφου ἔκρινας ἀναξίτους, καλεῖται, κύριε ὑποψήριε, ἂν μὴ πολιτικὴ ἀναισχυντία, εἰς γε ἄνδρα ἐπιστήμονα οἷος σὺ, ἀναντιρρήτως μὴ συγγνωστὴ πολιτικὴ ἀνακολουθία.

Ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ τοῦ πατριωτικιστάτου προγράμματός σου εἰσαφῶ λέγεις, ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ἔξων τοῦ βίου καὶ τῆς ἐνασχολήσεως εἰς μελέτην τῶν γενικῶν τῆς Πολιτείας συμφερόντων, αὐτὰ (ταῦτα δηλαδὴ τὰ γενικὰ τῆς Πολιτείας συμφέροντα) πάντοτε προέταξας.

Παραλείπων πάντα τὰ ἐπιλοιπα ῥήματά σου, ὡς τόπους κενούς, καὶ ἰδίως καὶ εἰς τὸν τυχαῖον ὑποψήριον βουλευτὴν ἐπαγγελίας, εἰς μόνον τὸ δεύτερον ῥῆμά σου τοῦτο ἀπαντᾷ ὁ μὴ μέλημα τοῦ βίου ποτὲ ποιήσας τὰ γενικὰ τῆς Πολιτείας συμφέροντα, ὅτι, τὸ λαύριον συμμαρτυρεῖσσι τὴν σύντονον μελέτην ταύτην, καὶ ἡ διὰ τὸ ἐκ σοῦ ἀμαρτήρια πρῶτος εἰς τὸν Ἄδην τοῦ εὐσυνειδήτου Βάλθη καθόδος.

Ὅποια, φίλοι συνεπαρχιωτῆ, ἡ ἐν τῷ προομίῳ τοῦ προγράμματός τοῦ ὑποψηρίου τούτου βουλευτοῦ ἐπαρσις καὶ ἀναισχυντία! Οὐτε ὁ Κάθευρ οὐτε ὁ Βιτηλάκ, καὶ τούτου πολὺ μᾶλλον οὐτε ὁ Βακονοσίλδ, ἤθελον τολμήσει ποτὲ μετὰ πολυχρόνιον ἀπογῆν ἐν ἐπαρσὶ τελικαυτῆ διὰ μόνον ἐφημερίδων τὸν λόγον ν' ἀποτεινῶσι πρὸς τοὺς ἐκστῶν ἐκλογαίς. Τὸ θράσος τοῦτο, φίλοι συνεπαρχιωτῆ, πρέπει νὰ πετάξωμεν, καὶ διὰ τῆς μεγαλῆς ἡμῶν ψήρου στορέσομεν τὴν ἐπαρσιν αὐτοῦ.

Ἄλλὰ δὲν εἶνε μόνον τὰ δύο μεγάλα ἀμαρτήματα ταῦτα τοῦ ὑποψηρίου ἡμῶν βουλευτοῦ· ἀλλὰ καὶ τρίτον, τὸ καὶ μέγιστον, ὅπερ καταδεικνύει αὐτοῦ τελείαν πολιτικὴν ἀρροσύνην.

Λοιπὸν ἐρωτῶ τὸν ὑποψήριον ἤδη βουλευτὴν, ὀλίγω δὲ πρότερον Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς Ἀγῶνις τῆς Ἐθνικῆς, δύναται νὰ καυχήθῃ ἐπὶ πολιτικῆ συνέσει καὶ εὐδουλίᾳ ἐν κριστικωτάτῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὄρα καὶ στιγμῇ; Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνεργείας διατελὼν, συνεῖδε τοὺς καιροὺς; ἐδουλεύσατο καλῶς; καὶ, ὅτε ὁ μὴ μέλημα τοῦ βίου ποιησάμενός ποτε τὰ γενικὰ τῆς Πολιτείας συμφέροντα εὐτεθέστωις τῷ σοφῷ Προεδρῷ τούτῳ ὑπέδραλε τὸν κατάλληλον χρόνον καὶ τόπον τῆς ἐνεργείας, αὐτὸς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀναδείχμενος κτιστοπροσώπως καὶ βουλευτικῶν μὲν ἀλλὰ μετὰ βεβαίας ἐπιτυχίας νὰ ἐνεργήσῃ, ὁ σοφὸς Πρόεδρος συνεῖδε τῆς ἐνεργείας τοῦς καιροὺς καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα, καὶ τὸν κατάλληλον πρὸς πρῶτον ἐνεργεσιαν τόπον; καὶ, ὅτε ἐκείνος σπαδάζων διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρχαίαν καὶ κατοχίαν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως διεμαρτύρησε καὶ πρὸς τὸν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀγῶνις καὶ πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐδουλεύσεως κατὰ πάσας ἐπι καὶ μᾶς ἡμέρας ἀναβολὰς, ὁ σοφὸς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνεργείας συνεῖδε τοὺς καιροὺς; ἐδουλεύσατο κα-

λως; Τοιαντίον δὲ μάλιστα δέκρινεν αὐτὸν πολιτικῆ ἀφροσύνης καὶ ἀεικλίτης ἐξηνήκοντος.

Παραπομπῆτος μετὰ τὸν Ὅμηρον εἰς ἀρχαιότητα ποιητῆς, ὁ συμπολίται, λέγει ὅτι, Οὗτος μὲν πανάριστος ἐστίν, ὅστις ἂν αὐτὸς πάντα τὰ δίδοντα νοσῆ; καλῶς δὲ πάλιν καὶ ἐκεῖνος, ὅστις ἂν παθῆται εἰς ἄλλον εἰπόντα καλὰ καὶ ὠφέλιμα.

Ὅς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοσῆ, μήτ' ἄλλω ἀκούων

Ἐν θυμῷ βίλλεται, ὅδ' αὐτ' ἀχρηστὸς ἀνὴρ.

Ἐγὼ ἄρα τὸ δικαίωμα, κύριε ὑποψήφιε βουλευτῆ τῆς Ἀττικῆς, ἐγὼ, ὁ μήπω μέλημα τοῦ μακροῦ μου βίου ποιησάμενος τὰ γενικά τῆς Πολιτείας συμφέροντα, σὲ, τὸν αὖς ἐκ τῶν ἐξῆων τοῦ βίου καὶ τῆς ἐνασχολήσεως εἰς τὴν τῶν τοιούτων συμφερόντων μελέτην, ταῦτα πάντιστε προτάξαντα, ἕνεκα τῆς ἐν τῇ προεδρείᾳ σου ἐκείνῃ πολιτικῆς ἀσυνεσίας καὶ ἐπαριτερότητας συμφώνως τῷ Ἡσιόδῳ νὰ σὲ καλῶ, **ἀχροῦνον πολιτικὸν ἄνδρα**. Καὶ πῶς οὐ πολλῷ ὕστερον τοσοῦτον καὶ τηλικιούτων αἰσχυνητῶν ἐνεργειῶν τοιμας μεθ' ὑπεροψίας ὑπερβαλλούσης, πρὸς ἐλευθέρους ἀνδρας ὑβριστικότητας, ν' ἀπαιτῆς τὰς ψήφους τῶν ἡμετέρων συνεπαρχιωτῶν; Μὰ τὴν ἀγίαν ἀλήθειαν, ὧ βέλτιστε, ἐνώπιον θράσους τοιούτου καὶ αὐτῆ ἡ ἀναισχυνητῆ πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ.

Τὸ ἱερὸν τοῦ στρατιωτικοῦ Ταμείου χορῆμα, καὶ πολὺ πλέον χορῆμα ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τοὺς ἰδρωτῆς τοῦ πενομένου ἐργατικοῦ λαοῦ, ποῦ κατεσκόπισας, ἐντιμὲ Πρόεδρε τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνεργείας; Ὁ πλοῦτον τοσοῦτον διαχειρισθεὶς καὶ εἰσέτι μὴ δούς εὐθύνας τῆς αὐτοῦ διαχειρίσεως, πῶς τοιμας νὰ ἐμφανίζῃσαι εἰς τὸ κοινόν, καὶ ἐλπίζῃς εἰς πολλῶν ἐκλογέων τὴν λευκὴν ψῆφον; Διὰ τῆς μελαίνης ὑμῶν ψήφου κτυπήσατε κατακέφαλα, ὧ συνεπαρχιωταί, θράσους οὕτω εἰδεχθῆς.

Κύριε Π. Καλλιγᾶ! συνομολογῶ σοι μὲν ὅτι τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου καθηγητῆς εἶσαι ἐξάριστος, καὶ ὡς τοιοῦτος τιμὴν ἤθελες περιποιεῖ εἰς οἰονδήποτε Πανεπιστήμιον καὶ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ, ὧ καθηγητῆ μου, κάκιστος ἀπεδείχθης, καὶ ἐπομένως τῶν ἐκλογέων οἱ ἐπαύοντες ἀδυνατοῦμεν εἰς ἀνδρα δεινότερον μὲν τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιστήμης κάτοχον τοιούτου, οἰκτρῶς δ' οὕτως ἐν τοῖς κοινοῖς τῆς πατριδος πράγμασιν ἀστοχῆσαντα ἦδη τὸ τρίτον, νὰ δώσωμεν ψῆφον λευκὴν. Ἡ ἐξοχὸς δεινότης τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σπανία ἀγγίχου καὶ μάλιστα ἡ ἐπιστήμη ἐπίρροδον καθιστῶσαι τὸν ἀνδρα, τὸν μετὰ πείραν τῶν βιωτικῶν πραγμάτων πολυχρόνιον μὴ ἔχοντα πολιτικὴν σύνεσιν καὶ εὐβουλίαν, μάλιστα δὲ εὐθύτητα καὶ προαιρέσεις ἀγαθὰς. Οἱ τῆς Ἀττικῆς δ' ἐκλογεὶς ἠξέουμεν ἀπὸ ἄλογον παλαιὴν περιπατησιᾶν καινούριαν νὰ μὴ ζητῶμεν, μηδὲ νὰ θερμάνωμεν ἐν τῷ κόλπῳ ἡμῶν ὄφιν φαρμακευώτατον, ἦδη ἀπὸ πολλοῦ χρόνου πολιτικῶς πεπηγότα. Ἰκανὴ σοὶ ἐστίν ἡ τιμὴ τοῦ ἐξόχου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ κάλλιστα ἐντρῶθεν δύνασαι νὰ ὑπηρετήσῃς τὰ μεγάλα συμφέροντα τῆς Πολιτείας, ὅταν ἐπὶ δυσπελύτου νομικοῦ τινος ἐν τῇ Βουλῇ ζητήματος προλαμβάνῃς, καὶ διὰ τοῦ τύπου μεθ' εὐθυκροσίας διαφωτισθῇς καὶ λύσῃς τὸ τοιοῦτον ζήτημα.

Ναί, σοφέ μου καθηγητῆ, ἄς παύσωμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν γενικῶν τῆς Πολιτείας πραγμάτων μεταρροούμενοι, ὡς ἐτι καὶ κατὰ τὸ γῆρας δὲ μάλιστα ἀστοχῆσαντες περὶ ταῦτα πασιφανῶς, καὶ ἐς τοῦ αἰθερίου ἡμῶν ὕψους καταβλόντες ἄς ἐνασχοληθῶμεν εἰς εἰδικώτερα αὐτῆς συμφέροντα, ἧγουν εἰς τὸ νὰ προάγωμεν καλοὺς τε κἀγαθοὺς νέους, πρὸς τὸ νὰ

πράττωσι καλῶς τὰ πολιτικά, καὶ εἰς τὴν εὐλὴν πατρίδα ὠφελίμως. Οὕτως ποιήσας, ἔρροσο

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1879.

Εἰς τῶν πενήτων ἐκλογέων Ἀττικῆς
Ἀριστοτέλης Τσάτσος.

Μεθ' ὅσα ἀνωτέρω γράφει, ὁ σεβαστὸς γέρον καθηγητῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας γραικῆς στρατιώτης καὶ πρόμαχος κ. **Ἀριστ. Τσάτσος** ἀδυνατοῦμεν ἡμεῖς νὰ ἐπιρροῦμεν κρίσεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Θὰ γράψωμεν ὁμως συντόμους τινὰς κρίσεις περὶ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων.

Καὶ πρῶτον περὶ **Δημητρίου Πάλλης**. Οὗτος, συμπολίται, εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὅποιος μᾶς ἤλθε κατ' ἀρχὰς ὡς ὑποψήφιος τῆς νεολαίας τὴν ὁποίαν ἐξέδρισε κατόπιν, εἰπὼν διὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν φοιτητῶν, ὅτι *εἰς αὐτὰ τὰ παληόλαιδα πρέπει νὰ μὴ διδῇ κατεῖς σημασίαν*. Τοῦτο δὲ ὅταν οἱ φοιτηταὶ παρεκάλουν τὴν βουλὴν νὰ ψηφίσῃ νόμον, διὰ νὰ καταδιώξῃ τοὺς ὄρειλέτας τοῦ δημοσίου, ἀντὶ νὰ ψηφίσῃ δάναια καὶ σφόδρας.

Ὁ **Δημ. Πάλλης** εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὅποιος, ὅταν ὁ λαὸς ἐξηγέρθη καὶ ἐξῆται λόγον ἀπὸ τοὺς δολοφονήσαντας τὸ ἔθνος διὰ τῆς ἀβουλίας τῶν οἰκουμενικῶν, καὶ ὅταν τὴν ἀγανάκτησιν του τὴν ἐξέσπασε εἰς μίαν διαδήλωσιν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἐκτύπησεν μετὰ τὰ ὄπλα καὶ ἔκαμαν νὰ χυθῇ τὸ αἷμα, ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς λέγομεν, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος τοὺς πολίτας αὐτοὺς τοὺς φονευθέντας, ὠνόμασε *λοῖστρους* καὶ *κοιρωτικὰ καταλάτια*.

Ὁ **Δημ. Πάλλης** εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος εἶπεν εἰς τὸν μακαρίτην Δεληγεώργην, ὅτι *θὰ τοῦ εἶδρε ἕνα μπάτσο ἀντὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐχρεωστοῦσε διότι τὸν εἶχε ὑποστηρίξει*. Τέλος αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐνόμισε τὸν λαὸν κοπάδι του καὶ ἐβγήκε νὰ κάμῃ διαδήλωσιν ὁ ἴδιος ὑπὲρ τοῦ Κυριακοῦ καὶ στηριζόμενος εἰς τὴν δυνάμιν του ἤθελε νὰ τὸν ἐπιβάλλῃ ὡς Δῆμαρχον εἰς τὸν λαόν, ὁ ὅποιος τὸν ἀπέριουε. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν μᾶς ἐκάθισεν εἰς τὸν λαϊκόν;

Καὶ τάχα δὲν ἡμποροῦμε νὰ πετάξωμεν ἀπὸ ἴ πάνω μας τὸν ἀνθρώπο, ὁποῦ καθ' ἡμέραν μᾶς ὑβρίζει καὶ μᾶς περιρρονεῖ; Καὶ ἐπειδὴ πίνει μαζί μας ἕνα κρασί εἶναι λόγος αὐτὸς νὰ ἀγαπᾷ ὁ λαὸς τὸν ἀνθρώπο, ὁποῦ τὸν κοροϊδεύει, τὸν ὑβρίζει καὶ τὸν περιρρονεῖ;

Ἄς πετάξωμεν τοὺς πολιτικούς κατεργαρέους, ὁποῦ θέλουσιν νὰ μᾶς γίνουν κοτζαμπασῆδες εἰς τὸ σπῆτι μας.

Καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι σπῆτι μας.

Δεύτερον νὰ ἐξετάσωμεν ἕνα ἄλλον παλαιὸν τὸν **Ἡερ. Ἡετροάκην**.

Εἰς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν ἐπῆγαν κάμποσοι καλοὶ νέοι καὶ τοῦ εἶπαν νὰ βγάλῃ πρόγραμμα καὶ αὐτὸς ἐκτύπησε τὸ μῆρι του καὶ εἶπε, δεκαοκτὼ χρόνια θγαίνῳ χωρὶς πρόγραμμα, εἶσι θὰ θγῶ κ' ἐγέτος γιατί εἶσι ἐβγαίνε καὶ ὁ πατέρας μου.

Μὰ τί κοτσαμπασηδίκια εἶναι αὐτὰ ἐπὶ τέλους; Τί ἀνθρώποι εἶναι αὗτοι ὁποῦ ἤλθαν νὰ μᾶς καθαλιεῖσουν; Ἐκαμε τίποτε ὁ κύρ **Ἡετροάκης** τόσα χρόνια εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἂν καὶ ἤλθε ὑπουργός; Ἐκαμε κανένα νομοσχέδιο νὰ καλλιτερεύσῃ τὴν θέσιν τῶν δῆμων καὶ τοῦ λαοῦ;

Ὅχι. Λοιπὸν εἶναι ἀχρηστὸς καὶ αὐτὸς καὶ περιρρονεῖ τὸν λαόν διότι στηρίζεται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πατέρα του Ἀναργύρου καὶ λέει ὅτι τὸ σπῆτι τοῦ **Ἡετροάκη** πάντα βγάζῃ βουλευτάς. Λοιπὸν ἄς τοῦ δεῖξωμεν, ὅτι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν

λαδὸν καὶ δὲν φροντίζει δι' αὐτὸν εἶναι ἀνάξιος· νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύῃ.

Τρίτον θὰ ἐξετάσωμεν τὸν **Ἄλ. Γ. Σκουζέν**.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πρῶτον ἔβγαλε ἓνα πρόγραμμα μὲ τὸ ὅποιον ὑβρίζει ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς διότι λέγει, ὅτι ἀνεξάρτητος διατελῶν ἐν τῷ ἰδιωτικῷ θὰ ἦναι καὶ ἀνεξάρτητος ἐν τῷ πολιτικῷ. Δηλαδή ἐπειδὴ ἔχει παράδες θὰ εἶναι τίμιος ὡς πολιτευόμενος.

Καὶ ποῖος σοὶ ἔδωκε τὸ δικαίωμα κ. Σκουζέ νὰ νομίζῃς ὅτι οἱ πτωχοὶ εἶναι ἄτιμοι; Καὶ μήπως ἐκεῖνοι ποὺ θὰ σὲ ἐκλέξουν θὰ ἔχουν ὅλοι χρήματα; Καὶ λοιπὸν ὅσοι δὲν ἔχουν χρήματα ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς εἶναι ἄτιμοι; Διότι ὅταν λέγεις ὅτι ἐπειδὴ ἔχεις χρήματα εἶσαι ἀνεξάρτητος, τί ἄλλο θέλεις νὰ εἰπῇς παρὰ ὅτι ὅποιος δὲν ἔχει χρήματα δὲν εἶναι ἀνεξάρτητος; Λοιπὸν πουλιέται; Εὖγε λοιπὸν κ. Σκουζέ, ὡραῖα ἀρχίζεις τὸ στάδιόν σου ὑβρίζων ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ζητήσης τὴν ψῆφόν των.

Ἄν θέλῃς δὲ σοῦ ἀποδεικνύωμεν πῶς δὲν εἶσαι ἀνεξάρτητος. Διότι εἶσαι **υποψήφιος τῆς Τραπεζῆς**.

Ὁ πατὴρ σου, ὁ ὁποῖος εἶναι σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἰονικῆς θέλει νὰ ἔβγῃς βουλευτὴς διότι εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν θὰ ψηφισθῇ ἡ σύμβασις. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ Τράπεζα ἐξέθεσε καὶ σὲ ὡς υποψήφιον καὶ τὸν κ. Καλλιγᾶν καὶ τὸν κ. Κεχαγιᾶν καὶ τὸν κ. Σιμόπουλον καὶ τὸν κ. Ζάνον καὶ τὸς ἄλλους.

Ἐπειτα διατὶ λέγεις ψεύματα εἰς τὰ ψηφοδέλτια σου πῶς εἶσαι δικηγόρος, διὰ νὰ ἀπατᾷ τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ νομίζουν πῶς ἔχουν ἄνθρωπον νὰ τοὺς υπερασπισθῇ μίαν ἡμέραν. Σὺ, εἶναι γνωστὸν, ὅτι δὲν ἔλαβες ἀδειαν ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον νὰ ἐπαγγέλῃσαι τὸν δικηγόρον.

Ἄλλα θέλεις καὶ σὺ νὰ μᾶς κἀμῆς τὸν ἄρχοντα καὶ νομίζεις ὅτι μὲ τὰ χρήματά σου θὰ ἐκλεχθῇς βουλευτὴς.

Ἀπατάσαι. Ὁ λαὸς δὲν ἀνέχεται τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νομίζουσι, ὅτι μὲ τὸν παρά τους θὰ γίνουσι καὶ βουλευταί.

Τέταρτον ἄς ἰδῶμεν τὸν κ. **Ἀνδρέαν Ψύλλα**.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔβγαλε ἓνα πρόγραμμα καὶ λέγει ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ πατέρα του καὶ ὅτι ἠκολούθησε τὸν Δεληγιάννην διότι αὐτὸς ἠκολούθει τὴν πολιτικὴν τοῦ γέροντος Ψύλλα.

Ἄκουε τώρα πράγματα!

Ποῖα ἦτον ἡ πολιτικὴ τοῦ πατέρα σου κ. Ψύλλα; Διατὶ δὲν μᾶς δημοσιεύεις τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ τὴν ἰδῶμεν;

Ἐνόμιμας φαίνεται καὶ σὺ, ὅτι ἡ Ἀττικὴ εἶναι δικό σας χωρὶ καὶ ἐπειδὴ ἐγένετο βουλευτὴς ὁ πατέρας πρέπει νὰ γίνῃς καὶ σὺ. Ἀπατάσαι. Δὲν θὰ κλείσῃς ἐντὸς τὸν δρόμον εἰς τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν. Ἐπειτα σὺ εἶσαι αὐλικός. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀδελφῆ Θεοδ. Δεληγιάννης σοῦ ἐκράτησε τὴν θέσιν χωρὶς νὰ διαρίσῃ κανένα, ὥστε ἀναποτύχῃς νὰ εἶσαι πάλιν τυμπακτάρης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ δι' αὐτὸ ἔδωκες ὑπόσχεσιν νὰ ἦσαι μὲ τὸν Δεληγιάννην.

Ἐπομένως σήμερον ὅπου αὐτὸς εἶναι μὲ τὸ ὑπουργεῖον εἶσαι ὑπουργικός.

Ἄλλὰ σὺ ἀκολουθῶν τὸν κ. Δεληγιάννην κἀμῆς καὶ ἄλλο κκεῖν Ζητεῖς ἢ αὐξήσῃς τὰ κόμματα κατὰ ἐν. Θέλετε μὲ τὴν Δεληγιάννην σας καὶ μὲ τὸν ἔσον σας ἀπὸ τὴν Σύρον νὰ κἀμῆτε τὸ κόμμα τῆς Αὐλῆς.

Οἱ ἐκλογεῖς ὁμῶς πιστεύωμεν πῶς θὰ καταλάβουν καὶ τοὺς ἰδικούς σου σκοπούς καὶ τοῦ συντρόφου σου **Ἄντ. Ζυγο-**

μαλά, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν πολιτικὴν τοῦ πατρός του. Ὅταν νὰ ὁ πατέρας του ἦτον κανένας Καθολὸς καὶ ἦλθε τώρα τὸ παιδί του νὰ ἐργασθῇ διὰ τὸ *ἰθρικὸν μεγαλειον*, ὅπως λέγει.

Ἄλλὰ ποῖα εἶναι ἡ ἀξία σου κ. Ζυγομαλά, ὅπου θέλεις νὰ ἔβγῃς βουλευτὴς. Βλέπεις ὅτι θὰ κἀμῃς καὶ σὺ ἓνα καλὸ γιὰ τὸν τόπον; Ὅχι. Λέγεις πῶς εἶσαι φιλαλεῦθρος. Ἄλλὰ μήπως δὲν τὸ λέγεις καὶ ὁ Κουμουνοδόχος τὸ τέκνον τῆς Βουλῆς;

Εἶσαι καὶ σὺ ὡσὰν τὸν Σιβιτανίδην ὅπου δὲν ἀνέκει εἰς κἀνὴν κόμην. Δὲν ἐντροπόμεθα. Δὲν κἀθεσαι, παιδί μου, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου εἶσαι ἀκόλουθος. Δὲν ἔχεις ἐννοήσει τὸ γινῶθι σαυτὸν. Μήπως ἔχεις καρμικὰν ἰδέαν εἰς τὸ κεφάλι σου διὰ νὰ γίνῃς βουλευτὴς; Εἴθεθα περίεργοι ἄνθρωποι, ὅλοι θέλωμεν νὰ γίνωμεν βουλευταί. Αὐτὸ θὰ μᾶς κακαταστρέφει. Διότι σήμερον ἰδοὺ ποῦ ἐργεταὶ νὰ γίνῃς βουλευτὴς καὶ ὁ **Γ. Σεβοτιανέδης**.

Ἦλθε εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξέδωκε τὴν Συνταγματικὴν κἀτωρθώσε νὰ τὴν συστήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐφορολόγους ὅλους τοὺς καλογόρους, τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς προξένους, ἔγραψε τὰ χρήματα καὶ ἔβγαλε τὸν Τηλέγραφον, διὰ τὸν ὅποιον προχθὲς ἀκόμη ἐπῆσε **4,900** ὡσὰν νὰ ἦναι τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὸν λόγον.

Ἄφρονιμον ποῦ ἔκανε ἐκεῖνην τὴν προμήθειαν τῶν φρουρῶν σὰν μεσότης αἰσχροκερδῆς.

Ἄλλὰ διὰ τέτοιον ἄνθρωπον δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. Ἄς ἰδοῦμεν κανένα ἄλλον.

Ἐργεταὶ ὁ νέος **Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς** καὶ σοῦ λέγει ἡμεῖς τὰς Ἀθήνας τὰς ἐπῆραμεν ἀποκοπή. Βγαίνει ὁ θεὸς μου ὁ γέροντ τώρα θὰ βγάλει καὶ ἐμένα. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους κ. **Καλλιφρονᾶ** εἶναι ἀρχοντιὰς σὺς ἡ Ἀττικῇ. Δὲν ἀφρονεῖται καὶ κανένα ἄλλον; Τί διάβολο οἰκογενειακὸν τὸ ἐπῆρατε; Ἔ! ὁ γέροντ, ἄς εἶναι. Τί θέλεις τώρα νὰ γίνῃς καὶ σὺ; Μήπως πλέον εἶσαι κανεὶς ἐκτακτος πολιτικός καὶ θὰ χαθῇ τὸ ἔθνος ἀν δὲν ἐκλεχθῇ βουλευτής;

Σὺ δὲν ἠμπόρετες νὰ βγάλῃς ἓνα πρόγραμμα.

Λοιπὸν ποῖα εἶναι ἡ ἰκανότης σου, ἀφοῦ δὲν ἔχεις κἀμῆσαν ἰδέαν εἰς τὸ κεφάλι σου. Ἦ ἔχει τάχα τὸ σπῆτι σου τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον νὰ δίνῃ βουλευτάς. Εἶσαι καὶ σὺ ὡσὰν τὸν **Ἄθ. Κατσανδρόν**, ὁ ὁποῖος δὲν ἔβγαλε κἀν δύο λέξεις, ἐργεταὶ καὶ σοῦ λέγει θὰ ἔβγω βουλευτὴς διότι μὲ ὑποστηρίζει ἡ κυβέρνησις.

Αὐτὸ ἐπὶ τέλους εἶναι ἀνυπόφορον. Ἐργεταὶ χωρὶς ἰδέας, χωρὶς ἀρχάς καὶ σοῦ λέγουσι θέλω νὰ γίνω βουλευτὴς σου. Πᾶς γίνεται αὐτό; Νὰ ἔτσι γίνεται; θὰ ἔβγω διότι δὲν ἔχεις ἄλλους νὰ ψηφίσῃς. Ἄλλὰ τότε καλλίτερα νὰ ἔβγῃ ὁ Μακράκης. Αὐτὸς τοῦλάχιστον ἔχει κἀτι εἰς τὸν νοῦν του, καὶ εἰς ὅποιον ἀρέσει αὐτὸ τὸ κἀτι ἄς τοῦ δώσῃ ψῆφον.

Εἶναι ἀπελπιεῖα καὶ θελοῦν ὅλοι νὰ γίνουσι βουλευταὶ χωρὶς νὰ μᾶς εἰποῦν τί θὰ κἀμῶν.

Θέλουσι δηλαδή νὰ τοὺς κἀμῶμεν ἀντιπροσώπους μας χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τί θὰ κἀμῶμεν ἄμα ἔαδῶν εἰς τὴν Βουλὴν. Καὶ δὲν τὸ γνωρίζωμεν διότι δὲν μᾶς τὸ εἶπαν ἢ ἐκεῖνοι ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ μᾶς τὸ εἶπαν, μᾶς τὸ εἶπαν τῶσον σκοτεινὰ ὅπου δὲν ἐκαταλάβαμεν.

Καταχωρίζωμεν κἀτωθι καὶ τὸ **Πρόγραμμα τοῦ λαοῦ**. Ὁ γράφων αὐτὸ εἶναι ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων κτηματιῶν τῆς ἐπαρχίας μας. Εἶναι ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ σεβαστός καὶ τίμιος, ὥστε δικαίως τὸ πρόγραμμα τοῦτο θάναται νὰ κληθῇ πρόγραμμα τοῦ λαοῦ:

**Πρὸς τοὺς ὑποψηφίους καὶ τοὺς ἐκλογεὺς
'Αττικῆς.**

Συμπολίται!

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἶναι φαινὸν φῶς διὰ τὴν πορείαν ἐνὸς ἐκάστου ἀνθρώπου, ἐν ᾧ ῥητῶς μνημονεύεται ὅτι, ἀεν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ λόγος», ἐπομένως ὁ πανδήμιος διδόμενος λόγος εἶναι ἱερὸς δεσμὸς ἀπαράβατος τιμίου ἀνθρώπου, ὁ δὲ παραβάτης αὐτοῦ, δεῖν νὰ θεωρηθῇ ἄπιστος, ἀνευ συνειδήσεως καὶ ἐμπίκτης θείων καὶ ἀνθρωπίνων.

Συμπολίται!

Πλείστοι τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τοῦ Κράτους ἐξέδωκαν προγράμματα κατὰ τὰς ἰδίαις των πεποιθήσεις, αἵτινες εἶναι σεβασταί, ἡ δὲ τήρησις καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν αὐτοῖς ὑποσχέσεων ἀνίκει αὐτοὺς, ὥστε κατὰ τὸ ῥητὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἕκαστος αὐτῶν ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων δοξασιθήσεται ἢ αἰτιυθήσεται.

Συμπολίται!

Ἐκ τῶν προγραμμάτων τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἀποδεικνύεται, ὅτι οὗτοι ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ ὑπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, ἀλλὰ δὲν ἔχουν καὶ προσηκτικὴν ἀντίληψιν νὰ προμαντεύουν τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν, **τοῦ λαοῦ**. Διὸ ἀναλαμβάνον τὴν πρωτοβουλίαν ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος συμπολίτης σας, ἔρχομαι σήμερον διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης νὰ υποβάλω τὰ αἰτήματά σας ταῦτα, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

1) Νὰ τακτοποιηθῇ ἡ στρεμματικὴ φορολογία, ἥτις φέρει σπουδαῖα ἐλλείματα κατ' ἔτος.

2) Νὰ τακτοποιηθῇ ὁ φόρος τῶν ἐλκίων.

3) Νὰ ἐξακριβωθῶν οἱ φόροι τῶν οἰκοδομῶν.

4) Νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ φόρος τῶν μελισσίων.

5) Νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ ποιμνιῆκος φόρος, ὁ ὁποῖος εἰσπράττει ὑπὲρ τὰς ἐπτὰ ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐπαγγέλματα τὰ ὅποια ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος.

6) Νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ἔσοδον τὸ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν Προξενείων, Λιμεναρχείων, Γυμνασίων, Σχολαρχείων καὶ ἑλληνικῶν Σχολείων εἴτε δημοσία εἴτε ἰδιωτικὰ κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1836, εἰσὶ ταῦτα.

7) Νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ δρειλόμενα εἰς τὸ δημόσιον ὑπὸ πάντων τῶν ἀτόμων, καθότι ὁ πρῶτος βουλευτὴς Ἄνδρου ἀξιότιμος κύριος Κωνσταντῖνος Ἑμπερῖκος, εἶχε δημοσιεύσει διὰ διαφόρων ἐφημερίδων ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν κατ' ἐπαρχίαν εἰς τὸ δημόσιον δρειλῶτων, καὶ τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 98 ἑκατομμύρια δραχμᾶς! ὅπως διὰ τῆς εἰσπράξεως αὐτῆς καλυφθῶν αἱ ἀπόλυτοι ἀνάγκαι τοῦ κράτους χωρὶς νὰ γίνῃ χρῆσις νέου δανείου.

8) Νὰ μὴ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτίθεται ὡς βουλευτὴς, μήτε νὰ διερίζηται εἰς οὐδεμίαν δημοσίαν ἢ δημοτικὴν θέσιν, ὁ δρειλῶν εἰς τὸ δημόσιον, ὡς κακῆς πίστεως ἄνθρωπος.

9) Νὰ ἀπλοποιηθῇ καὶ τακτοποιηθῇ χάριν τοῦ ἐμπορίου τὸ τελωνειακὸν σύστημα καὶ ἐξακριβωθῇ καὶ ἀσφαλισθῇ ἡ εἰσπραξις τῶν τελωνείων ἀποβαλλομένων τῶν ὑπεραριθμῶν ὑπαλλήλων καὶ τελωνοφυλοκίων.

10) Νὰ ἐκκαθαρισθῶσι τὰ ὑπουργεῖα ἀπὸ ὑπεραριθμῶν ὑπαλλήλων μισθοδοτούμενους χωρὶς νὰ ἐργάζωνται καὶ περιορισθῇ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, ἀξαναουμένου τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, καὶ καθαριζομένης τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ συγοπόνους καὶ κωφῆνας, ἐπίσης καὶ ὅλων ἐν τῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

11) Νὰ γείνη Νόμος νὰ ὑπηρετοῦν ὡς ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐγνωσμένης τιμιότητος, ἵνα λειτουργῇ ἀπροσκόπτως ὁ Νόμος καὶ ἀπολυθῶν οἱ λόγῳ δημοσίου ἀσφαλείας ὑπεραριθμοὶ ὡς ἀχρηστοὶ ὑπηρεσίας ἐργαζόμενοι δι' ἐργασίας τῶν λεγεμένων ἰσχυρῶν.

12) Νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἠθικοδιοίκησις τοῦ λαοῦ εἰς πρόσωπα δεδοκιμασμένης ἠθικῆς, καὶ νὰ μὴ ἐμπιστευταὶ ἡ διοίκησις εἰς πρόσωπα γνωστὰ ἐπὶ κακοηθείᾳ καὶ ἀνικανότητι, ἐστιγματισμένα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

13) Νὰ ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους εἰς πρόσωπα φέροντα ἐγγύγυα ἐγνωσμένης τιμιότητος ἵνα μὴ ἀνέρχωνται εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν οἱ ἀγνώστου διαγωγῆς καὶ τιμιότητος.

14) Νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τῆς τῶν ὑπουργῶν διαχείρισεως, συμφώνως μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους καὶ ἂν ὑπάρχῃ παράβασις νὰ τιμωρηθῶν κατὰ τὸν περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν Νόμον, μὲ τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ἀπότισιν τῆς ὑπερβάσεως.

15) Νὰ ψηφισθῇ Νόμος, ὅτι οὐδεὶς ὑπάλληλος ἀπολύεται ἀνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ οὐδεὶς διορίζεται ἀνευ συναγωνισμοῦ.

16) Νὰ ἀντιπολιτεύωνται οἱ βουλευταὶ μας τὴν κυβέρνησιν διὰ τῆς εἰς τὸν τόπον ἐπιβλαβεῖς πράξεις τῆς καὶ τὰς παραβιάσεις τῶν νόμων καὶ οὐχὶ χάριν τῆς ἐξουσίας.

Αὐταὶ εἰσὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῖου ζητῆτε νὰ ἐκλεγθῆτε ἀρχόντες του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1879.

Ὁ συμπολίτης σας
Ἰωάννης Ἀθανασόπουλος.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι χθὲς συνέλαβον λησταὶ τὸν Δημήτριον Μαδοῦρον κτηνοπώλην ἐκ Τριπόλεως ἔξωθεν τοῦ Αἰτωλικοῦ εἰς θέσιν Εὐρόβρουσι καὶ τῷ ἀφῆρασαν 10,000 δραχμῶν, ἃς ἔφερε μὲθ' ἑαυτοῦ.

Εἰμῆθα ὄντως εὐτυχεῖς ἐπὶ Κομμουνιστοῦ ἀρχόντος. Ἡ ληστεία, ἥτις πρὸ χρόνων ἐξοντωθεῖσα εἶχε πάψει, φιλοδωρῇ ἡμῖν τὰ σκώματα τῶν ξένων, ἤρχισεν καὶ πάλιν οὐχὶ μόνον ἀναφανομένη ἀλλὰ καὶ κακυροῦσα, ἵνα τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς αἰσθανθῶμεν.

Τὶ νὰ εἴπωμεν ἀφοῦ προχθὲς εἶπεν οἱ πρῶτον ἀντίπαλοι καὶ νῦν σύμμαχοι τοῦ κ. Ζηνοπούλου ἐκτελεγράφουν, ὅτι ὁ ἀρχιληστής Δεδούτης περιεφέρετο εἰς Βόνιτσαν χάριν τῶν ἐκλογικῶν.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ ΣΥΡΟΥ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Σεπτεμβρίου α . . . Ἡ ἐκλογικὴ ἀχθὶα ἐξακολουθεῖ πανταχοῦ τοῦ κράτους, τῶν συνδυασμῶν καταρτισθέντων ἢ καταρτιζομένων διὰ τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπαρχῶν.

Ἀποσπυθέντος τοῦ κ. Γ. Λούμα πολὺ εὐλόγως, διότι ὁ ἀγων ἐν Ἐριμουπόλει μέλλει νὰ ἦναι ὑπὲρ τὰς δυνάμεις του, χρηματικῶς, δὲν ὑπάρχει συμπαγῆς ἀντιπολιτεύσις κατὰ τὸ ὑπουργικὸν συνδυασμὸν ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κκ. Μπουμπουλῆ, Α. Βαρσιαδάκη, Καράλη καὶ Σκουλοῦδη. Ἀμφιβάλλω ἐάν θά ἐπιτύχαι ὀλόκληρος μολοντί, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, διαθέτει πολλὰ χρήματα.

Ἔναι δὲ τὰ χρήματα πράγματα ἀσώματα, διὰ τοῦτο μὴ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀρχῆς.

Νέον τι ἄλλο δὲν ἔχω εἰμὴ τὸν Σιδερόδρομον, δι' οὗ ὑπόσχεται ὁ κ. Ζένος νὰ ἐνώσῃ τὴν Δελαγρατσαν μὲ τὴν Ἐριμουπόλιν.